

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 16. Exercitium perfectae Resignationis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

calumniæ, & derisiones; venite quotquot estis infirmitates, & adversitates: Deo juvante patienter feram quicquid ille immiserit mihi, qui tanta pro me passus est. Moriatur sensus, juguletur caro, vivat crux, vivat crux Christi.

Mentem demum elevabis ad Deum, & dices succenso affectu: Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Tu ab æternò prævidisti istam mihi eventuram adversitatem à tali persona, tali modo, & tempore, & cum talibus circumstantiis: & hanc præordinasti, & permittere decrevisti ad salutem animæ meæ. Gæudeo igitur & exulto; quod tua sanctissima voluntas adimpleatur in me. Omne meum velle & nolle tuo justissimo beneplacito prorsus subjicio. Absit à me tanta perversitas, ut meam distortam voluntatem tuis æquissimis decretis præferam. Volo quod tu vis, Deus meus, in tempore, & in æternitate. Accepto ex toto corde, & animò hoc donum tuum quantumvis asperum sensui, cum resignatione; & gratiarum actione. Fiat voluntas tua. His autem peractis Deum enixè deprecaberis pro his, à quibus injuriam passus es, si adversitas illata sit ab hominibus; illisque benefacere, & eos alloqui studebis, si occasio tulerit, animò admodum pacifico, & tranquillo.

§. XVI. *Exercitium perfectæ Resignationis.*

1. **U**T te perfectè expropries, & resignes in Deo; hoc exercitio uteris. Primò concipies animo, & propones invariabiliter manere in simplicissima unitate, & purissima simplicitate divinæ præsentia per totalem tui ipsius expropriationem, & remissionem, ac derelictionem in divino beneplacito & voluntate. Quoties attem spiritum tuum extra hanc dulcissimam mansionem reperies; suaviter in eam reduces absque ullo conatu intellectus, & voluntatis per solum amorem simplicis confidentiæ; & conformitatis: & hinc igitur commoraberis,

in paterno sinu divinæ bonitatis requiescens. Ab hac vèro quiete nusquam discedes, nec ad ea respicies, quæ facis, aut factururus es, aut quæ tibi eventura sunt: nec philosophaberis super afflictionibus, & contradictionibus tuis; sed omnia sine exceptione à benignissima Dei manu dulciter, & patienter accipies, in omnibus acquiescens ejus semper adorandæ voluntati. Quod si aliquam oriri in te sollicitudinem, aut desiderium animadvertis, projice abs te, ac protinus omni cura denudatus ad Deum convertere, protestando te nihil velle aut nolle, nisi ejus sanctissimum beneplacitum.

II. In hac autem solitudine & nuditate cum Christo crucifixo manens, quasi modo geniti infantis simplicitatem imitaberis, ut te Dominus amplectatur qui dicebat, Sinite parvulos ad me venire, & ad cûlmen amoris sui perducatur. Et si aliquando tua te consolatione, ac præsentia privabit, læto animo esto, id enim faciet magno tuo emolumento, ne ejus præsentia cor tuum afficiatur, sed solo ipsius beneplacito. Beati nudi, quoniam induentur virtute ex alto. Felicissimi fuerunt primi parentes nostri, quandiu nudi fuerunt; & tu quoque felix eris, si verè illud Job dicere poteris, *Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus revertar illuc: & cum sponsa, Dilectus meus mihi, & ego illi.*

III. Ipso etiam desiderio virtutum, & perfectionis exspoliare te debes, nihil prorsus volens aut quærens, nisi divinum beneplacitum; non reflectens te super actus, & consolationes tuas, nec aliquid cogitans, nisi Deum, quem si nudus, & simplex fueris, in omnibus rebus reperies. Sicut enim pueri omni cura, & sollicitudine carent, & parentibus adhærentes, sine ullo reflexu suis consolationibus fruuntur cum simplicitate, & expropriatione, nihil cogitantes de earum causis, & effectibus: Ita pari ratione veri Dei amatores soli dilecto adhærent, de nulla re solliciti, nisi ut illi placeant, & ipsum ament: purificant se, & ornant, non ut sibi satisfaciant, non ut perfecti

evadant, sed ut cœlesti sponso placeant & obediant. Hæc est vera, & perfecta resignatio, & conformitas tuæ voluntatis cum divina, quam quotidie petere à Deo humiliter debes, orans ex corde, & dicens: *O sanctissima Dei voluntas, semper adimplearis in me! O justissima Dei decreta, adoro vos, & vestro beneplacito consecro & resigno totaliter voluntatem meam, affectus meos, & omnia desideria mea. Tuus sum ego, Deus meus, tua est voluntas mea, tuum est quicquid volo, & cupio. Vive, & regna semper in me, & vires meas conforta, ut adimpleam quod te donante proposui.* Hæc & similia verba sæpe iterabis dulciter, & tranquillè, non ore, sed spiritu ea pronuncians, itaut quodammodo ex apice spiritus suavissimè effluant, & distillent; nam sic erunt efficaciora, quàm si per modum orationis jaculatoriæ cum quodam impetu, & conatu proferantur.

§. XVII. De Corona B. Virginis.

INter alias preces, quæ pro Virginis honore fundi solent, valde solennis ea est, & à nemine vel perditissimo omiſsa, quæ per globulos, seu orbiculos precatorios filo insertos fit, & Corona, vel Rosarium nuncupatur. Rosarium centum quinquaginta salutationibus Angelicis constat, præmissâ cuilibet decadi dominica oratione. Corona ex sexaginta tribus salutationibus Angelicis componitur, & septem orationibus dominicis. De Rosario infra, nunc de Corona agendum; quæ quia Deiparæ velut Regium diadema offertur, & tanquam fertum honoris ab ejus benignitate acceptatur, ideo Corona vocatur. Est autem hæc precatio ex sexaginta tribus Angelicis salutationibus compacta, juxta numerum annorum quibus B. Virgo in terris vixisse creditur, ut fert Doctorum probabilior sententia. In cujus recitatione sequenti forma uti poteris; teque paululum recolliges, priusquam incipias, attendens quàm nobile, & omnino Angelicum officium sis obiturus, & ad quam intentio-